

COLOFON

Jaargang 2010-2011

Nummer 5

Foto omslag:

Zomervakantie - Alpe d'Huez

Redactieadres:

redactie@domrenner.nl

Redactie Buitenblad:

Amber van Raalten (hoofdredacteur)

Maikel van Steensel (hoofdredacteur)

Simone Droog

Arina Hensen

Suzanne Pera

Jorik Visscher

Het Buitenblad is het officiële orgaan van de
Utrechtse Studenten Wielervereniging de Domrenner

USWV de Domrenner wordt gesponsord door:

Cycles Dupree - Xtreme Bikes

Snel Tweewielers

Wielers Magazine

Café Ledig Erf

Trias

EW

Co van Beek Tweewielers

Dress Me

Club van 100:

Ignace Janssen

Jaap en Marieke Vermuë

Loet Scholma

Oplage:

140 stuks

Kopijdatum volgend Buitenblad:

4 november 2011

Zo. Daar zijn we dan. Voor de laatste keer in het wielersjaar dat te boek staat als 2011. Met dit BB is de cirkel rond én het (wielers)jaar. Of zoals mijn baas altijd zo mooi zei vroeger: "Weer een jaar naar de klote." Want vaak vergeet je al weer snel wat er in dat jaar gebeurd is.

Een jaar geleden begon ik aan mijn 2e jaar in het Buitenblad maar mijn eerste jaar als Hoofdredacteur. Die rol deelde ik samen met mijn maatje Amber. Misschien is het jullie lezers al eens opgevallen maar Amber typt dus nooit een stukje in het Buitenblad. Aangezien ik altijd 2 items doe zou je kunnen denken dat Amber's rol in het geheel miniem is. Ik ga dit echter bij deze rechtzetten. Amber spoort aan, motiveert, delegeert, en geeft dat mooie gele boekje de gladde look die het nu al een jaar heeft. Je bent een fantastische hoofdredacteur geweest afgelopen jaar waardoor de rest zich enkel op het schrijven heeft hoeven richten. Dank daarvoor!

Dit jaar heeft ook enkele verschuivingen gehad binnen de redactie. Zo kwam Anne al snel tot de conclusie dat het gele boekje niets voor haar was en stapte uit de redactie. Sinds vorige week is ook Esther Dieker uit de redactie gestapt na jaren van trouwe dienst. Ik ken Esther alleen van het Buitenblad, in de 2 jaar dat ik nu lid ben van de Domrenner heb ik haar nog nooit op een fiets gezien. Daar hebben we vaak om gelachen. Want ze was namelijk wel haast altijd present bij vergaderingen, "het BB doet..." en het in elkaar zetten van het gele boekje.

Ondanks deze tegenslagen is het geen enkel probleem geweest om ons niveau te houden aangezien we Suzanne Pera er voor terug hebben gekregen en het toch gewoon een kwestie blijft van goed delegeren. Ook zal met ingang van het volgende BB Tim Zwart zich voegen bij onze redactie. En wie de afgelopen jaren Tim's blog heeft gelezen kan zich daar nu al op verheugen. Ik ben in ieder geval fan!

Wat kunnen we deze editie nog verwachten?

- Van de voorzitter
- Nieuwe leden stellen zich voor, 6 stuks
- Introkamp door de bril van Wouter
- Van de Wedcom
- Domrenner uurrecord
- Vermuë in Peru
- Het Buitenblad doet....Nout Strik
- Vrouwenwielrennen
- Quote's/Wistjedatjes

Waarde leden,

Nog één. Nog één grote koers – het NSK – voordat ons seizoen voorbij is. Nog één grote koers – de Ronde van Lombardije – voordat het wielerseizoen voor de profs voorbij is. Nog één lid voordat we als vereniging de magische grens van 100 bereiken. Nog één bestuursvergadering van het huidige bestuur en nog één keer de eer als voorzitter de inleiding van het Buitenblad te verzorgen.

Met het verstrijken van de laatste restjes warmte en zonneschijn die begin oktober ons te bieden had, nadert het einde van ons bestuursjaar. Voor veel mensen betekenen de komende maanden een periode van weinig activiteit, maar des te meer gezelligheid. Er wordt weer volop gedronken en uitgegaan, gebowld met je favoriete Domrennervriendjes en hier en daar een beetje gecrosst in de modder of misschien binnenkort al in de sneeuw. Voor mij persoonlijk lijkt het al een lange tijd terug dat je 's avonds tot tien uur in alleen een korte broek en shirt met korte mouwen de training afwerkte. Als fanatiek wielrenner (of mensen denken dat ik dat zelf ben verneem ik op de Schreeuw wel) kun je in de winter zomaar in een zwart gat vallen. Maar de wintermaanden hebben zeker hun charme. Je hebt ruim de tijd nog eens terug te denken aan die geweldige vakantie afgelopen zomer, de vele zware, maar fijne trainingen of één van de fietskampen van afgelopen jaar.

Tegelijk ben je waarschijnlijk al bezig met voorbereidingen voor volgend jaar. Einde-lijk die nieuwe Oakley, wat nieuw materiaal of plannen voor een fietsvakantie in een mooi gebergte. En na een lang en voor sommigen vermoeiend seizoen 2011 komt na enkele fietsloze weken toch al snel de ergernis boven dat het niet opschiet met dat mooie weer! Dat kan sowieso nog wel even duren, want op het moment van schrijven komt het nieuwsbericht binnen dat ons een strenge winter te wachten staat. De glijders van onze vereniging (ook wel schaatsters genoemd) juichen dat natuurlijk alleen maar toe. Zal het 'it giet oan' dit jaar voor het eerst sinds '97 klinken? Dat is de grote vraag de komende maanden.

Hoewel er komende tijd geen officiële trainingen plaatsvinden zal onze evenementencommissie de nodige activiteiten plannen. Uiteraard gaan ook de maandelijkse borrels gewoon door. Ik wil iedereen aanraden om zijn of haar gezicht te laten zien op deze gezellige samenkomsten zodat we elkaar nog kennen aan het einde van de winter. Nog één keer groet ik jullie en hopelijk zie ik jullie op de ALV, alwaar het nieuwe bestuur zich aan jullie zal presenteren.

Met prominente groet,

Jorik Visscher
Voorzitter USWV de Domrenner 2010/11

NIEUWE LEDEN STELLEN ZICH VOOR

GUY FRISSEN

Die lange jongen met dat rare accent is Guy Frissen. Terwijl hij opgroeide in Neerbeek, een klein dorp halfweg Limburg, ontwikkelde hij een liefde voor de fiets. In zijn eerste levensjaren reed hij dagelijks meerdere keren de Fattenbergstraat op en af. Maar nadat zijn kuit in omvang groeiden en hij La grande Boucle op TV zag, wilde hij meer. Na 2 lange jaren zeuren, kreeg hij eindelijk een koersfiets. Op zijn 10e reed hij in de kleuren van WCL bergklimmers zijn 1e koers op de kasseien in Eijsden. 2 jaar later, gedemotiveerd door mindere resultaten, schakelde hij een paar tandjes terug. Sindsdien maakt de Lange uit Limburg zijn kilometers door het heuvelland.

Doordat zijn fiets zijn uitlaatklap werd voor lange dagen op school, versleet hij meerdere kettingen en cassettes. Het dieptepunt uit zijn recreatieve carrière vond plaats in augustus 2008. Op zijn gloednieuwe ros begon hij aan een afdaling in Gulpen. Op een snelheid van 50km/h moest hij uitwijken voor een auto, waarna hij in aanraking kwam met een 'stilstaande' boom. Onbeweeglijk en ongehavend kwam de boom uit de aanvaring. Des te minder Guy's fiets. Brokstukken lagen 50 meter uit elkaar. Guy ertussenin. Dankzij een engeltje op zijn schouder was hij op zijn pootjes terecht gekomen. Onverschrokken reed hij een week later op een nog nieuwere fiets dezelfde afdaling.

Een jaar later had hij zijn eerste fietsvakantie gepland. Samen met een fietsmaat zou hij een driedaagse reis naar de start van de Vuelta in Assen ondernemen. Een kerkelijk ongeval gooide echter roet in het eten. Het jaar daarop kon hij zich eindelijk verder van huis testen met zijn fietsmaat. Bepakt liet hij de wielen rondraaien richting Luxemburg. Afgepeigerd na een 5-daags avontuur, bereikte hij de finish op de Fattenberg.

Leuk om te weten is dat Guy beschikt over 2 unieke rijwiel. Chopper I en Chopper II. Als u deze exclusieve objecten wilt bekijken, nodig ik u graag uit op de nu welbekende Fattenbergstraat 18 in Neerbeek.

NIEUWE LEDEN STELLEN ZICH VOOR

MART REILING

Hoi, Ik ben Mart Reiling, 20 jaar oud, derdejaars student landschapsarchitectuur aan Universiteit Wageningen. Behalve van fietsen hou ik van.. hardlopen, tekenen, pizza, reizen (van Limburg tot Chersonissos of China), bier, shoppen, de bergen, whiskey, me moeder en me fiets. M'n fietst is pas een aantal weken jong, Red Bull Alu Ultegra en ja daar krijg je vleugels van. Het liefst rij ik berg op, hoe langer hoe beter. Op zaterdag/zondag train ik vaak op de Vlasakkers, zouden we een keer heen moeten. Voor meer informatie kunt u terecht op: www.facebook.com En oja, last but not least, ik zoek een kamer in Utrecht..!?

NOUT STRIK

Ik ben Nout, kom uit Nijmegen en ben nu derde jaars student (neuro)psychologie. Ik zit op kamers in Utrecht, in de buurt van het Julianapark en dat bevalt me erg goed. In de weekeinden ben ik vaak in Nijmegen of elders te vinden, dit vooral vanwege vrienden die ik daar tref. Ik hoop dit jaar een flink eind te komen met mijn bachelor, wat ik daarna ga doen weet ik alleen nog niet precies. Voordat ik mijn master wil gaan doen, zou ik graag nog op een andere manier ervaring opdoen, wellicht door een poos in het buitenland te studeren. Fietsen is sinds drie a vier jaar een hobby, alleen is het vooral beperkt gebleven tot de echte zomerdagen. Sinds deze zomer fiets ik een stuk meer, mede daardoor ben ik lid geworden van de Domrenner. Daarnaast vind ik het vooral leuk vanwege de contacten en natuurlijk het rijden in groepsverband. Door dit vaker te doen hoop ik ook zeker een stuk sneller te gaan:) De enkele trainingen die ik heb gevolgd en vooral het introkamp zijn me erg goed bevalen! De laatste trainingen van het seizoen kan ik helaas wegens school niet volgen, maar met het spinnen ben ik erbij! Tot snel! Nout

SASKIA OOMEN

Beste leuke, gezellige en spotievelingen van de Domrenner!

Op de sportmarkt van dit jaar kwam ik jullie tegen. Studenten die fanatiek, sportief, enthousiast maar ook vooral van gezelligheid houden! Bij een gele stand, een wielrenfiets waar flink op werd afgetrapt en genoeg leden die me wisten over te halen om lid te worden van de Domrenner. Het is ze gelukt en ik heb er zeker geen spijt van!

Om mezelf te introduceren volgt een korte omschrijving: mijn naam is Saskia Oomen. Ik ben inmiddels 19 jaren oud of jong en ben altijd al fanatiek geweest in verschillende sporten. Van turnen, een eigen paard, tot windsurfen, snowboarden en tennis. Je kunt het zo gek niet verzinnen maar ook wielrennen vind ik helemaal geweldig! Pas sinds februari heb ik een eigen wielrenfiets aangeschaft en ben ik zelf eerst alles gaan ontdekken. Eerst heb ik veel alleen gereden, mijn Ipod was ik inmiddels na 2 maanden zat en ging ik opzoek naar een clubje bij ons in de buurt. Zelf kom ik uit Marknesse, ergens uit het noorden. Je kunt het vinden naast Emmeloord en is in de buurt van Zwolle, Kampen, Dronten en Lelystad. In Marknesse ben ik lid geworden en in de zomer veel meegetraind. Ik ben daar ook enthousiast gemaakt door nog meer fanatiekelingen. Een toerkaart aangevraagd en verschillende rondjes gereden. Om niet te ver af te dwalen van de route.. Wil ik nog even wat over mijn studie vertellen. Op dit moment zit ik als tweede jaars in Den Bosch. Ik volg daar een HBO studie Bedrijfseconomie en Accountancy. Daar heb ik een jaar op mezelf gewoond maar is het enorm tegengevallen. Ik ben opzoek gegaan naar meer gezelligheid en mensen die beter bij me pasten.. en inmiddels mag ik van geluk spreken dat ik een kamer heb gevonden in Utrecht! Binnenkort verhuis ik dus inclusief koga-express om wie weet nog deze winter een keertje mee te fietsen!

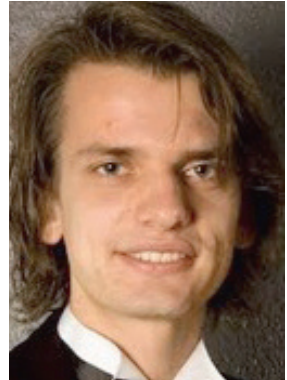
Ik ben ontzettend blij dat ik bij jullie lid ben geworden, bedankt voor de leuke ontmoetingen en spontane mensen hopelijk ga ik nog veel meer avonturen met de Domrenner-leden meemaken!

NIEUWE LEDEN STELLEN ZICH VOOR

WOUTER KREMER

Het moment dat ik (23) lid werd van de Domrenners viel samen met het moment dat ik in Utrecht kwam wonen en het moment dat ik voor het eerst de universiteit bezocht voor mijn studie Bestuurskunde. Alleen dat maakt mijn lidmaatschap al tot een unieke gebeurtenis, met in ieder geval voor mijzelf historische waarde. Wat mijn toegevoegde waarde voor de vereniging gaat zijn zal de toekomst moeten leren. De lat ligt voor mijzelf in ieder geval hoog. Ik wil mijn sportieve prestaties samen op laten gaan met mijn intellectuele ontwikkeling. Een mentale prestatie is immers vrijwel onmogelijk te leveren als je fysiek gezien een wrak bent. In het achterhoofd houdende dat ik de afgelopen jaren niets aan sport gedaan heb kan het verbinden van deze twee elementen nog wel eens tot een geweldige opbloei leiden van zowel mijn lichaam als mijn geest. Wielrennen is immers meer dan alleen een sport, het is een therapie en bovenal een manier van leven. Maar waarom het wielrennen, vraagt u zich wellicht af. Die vraag kan ik voor u beantwoorden: Snel vooruit komen en buiten zijn, dat zijn de twee elementen die mij aanspreken in het wielrennen. Daar komt bij dat ik over weinig motorische gaven beschik, waardoor ik wel door het fietsen veroordeeld ben. Dat gebrek aan motorische vaardigheden is een bruggetje naar iets wat ik u wil vertellen over Jan Peter Balkenende. Onze voormalige premier heeft zich eens laten ontvallen dat een Zeeuw harder gaat trappen als hij tegen de wind in fietst. Ik ben (van oorsprong) Groninger en wij denken daar iets anders over. Wij zijn namelijk van mening dat je niet alleen met tegenwind harder moet trappen, maar altijd. Dus vandaag trap ik harder dan gisteren en morgen trap ik harder dan vandaag. Daar mag u mij aan houden! Ik kijk uit naar een mooie tijd bij de Domrenners.

NIEUWE LEDEN STELLEN ZICH VOOR

HENK HOFSTEDE

21 jaar, net lid van de Domrenner. Ik zit in mijn derde jaar van de opleiding Sociale Geografie aan de Universiteit Utrecht. Ik heb het 2 jaar vol kunnen houden om met de trein en bus heen en weer te reizen vanuit Vaassen (een dorp boven Apeldoorn). Nu zit ik dan eindelijk op kamers; op de Warande te Zeist. Natuurlijk is het geen straf om op de Veluwe te wonen; je kunt er prachtig fietsen door het bos op je mountainbike. Dat heb ik dan ook gedaan. Ik heb eerst 11 jaar gevoetbald en vond het altijd leuk om te fietsen op de mountainbike of gewoon lekker een rondje op de stadsfiets. Recent heb ik de knoop doorgehakt: ik wil ook een racefiets, dat bijhouden van andere racefietsers op mijn mountainbike moet maar eens afgelopen zijn. Dus, ik fiets nu sinds begin september pas rond op mijn racefiets en ik hoop dat ik binnen een paar jaar progressie kan maken en eens een wedstrijdje kan meerijden. Dat lijkt me echt geweldig om eens mee te maken. Ik hoop een gezellige tijd te gemoed te gaan bij de Domrenner tijdens het vervolg van mijn studie de komende drie jaar. Verdere interesses van mij zijn voetbal, de politiek, de financiële markten en wandelen met een kijk naar cultuur- natuurlandschappen. Ook ben ik lid van de Jonge Democraten en D66; hiervoor ben ik secretaris bij de afdeling Epe.

Al meer dan **65** jaar een kwaliteitszaak
Eigen fabrikaat fietsen, op maat en naar wens gebouwd
topservice, snel en bekwaam
1e klas fietsen

Amsterdamsestraatweg 414 a-b-c

3551 CX Utrecht tel. 030 - 244 19 71

INTROKAMP DOOR DE BRIL VAN WOUTER

De herinnering blijft!

Een maand na het introkamp, zit ik op mijn werk een stukje te tikken over de vraag hoe ik het introkamp beleefd heb. Ik doe dus hard mijn best om een vaag geworden herinneringen weer boven te krijgen.

Laat ik beginnen met op te merken dat er een positief gevoel bij mij is blijven hangen. Ik kijk met veel plezier terug op het weekend. Oftewel, een mooie eerste kennismaking met de Domrenners. Persoonlijk schrok ik in eerste instantie wel van het feit dat we het weekend in een tent door zouden brengen. Ik ben het kamperen wel gewend, maar dergelijke kampen heb ik meestal doorgebracht in prachtige kampeerboerderijen. De ervaring leerde overigens dat een tent niet onder doet voor een boerderij, of in ieder geval niet als het gaat om een fietskamp. Deze positieve ervaring wordt niet in de laatste plaats ingegeven door het feit dat ik de nacht doorbracht in de tent van Niels Hanje. Niet dat we elkaar tijdens de nachten gesproken hebben, maar de aanwezigheid in zijn tent maakte al dat ik volkomen tot rust kwam en 's ochtends vol goede moed weer op mijn fiets stapte. Die goede moed had ik ook wel nodig. Het viel me alles mee dat er geen ontgroeningsachtige taferelen plaats vonden, maar daar is nog niet mee gezegd dat het introkamp eenvoudig was. Het was namelijk niet alleen mijn eerste kennismaking met de Domrenners, maar ook de eerste kennismaking met heuvels.

Alhoewel het af en toe een beetje afzien was beviel het me al met al niet slecht. Ook het avondje stappen in Valkenburg had vrijwel geen hele negatieve gevolgen voor mijn sportprestaties. Nu moet wel opgemerkt worden dat het stappen in Valkenburg zo dynamisch is dat je er alleen maar energie van kunt krijgen en er dus niet moe van kunt worden. Een bijzondere ervaring om zo tussen de locals en tal van andere toeristen op stap te zijn. Kortom, het was al met al een mooie ervaring. Mooi om iedereen een beetje beter te leren kennen. Volgend jaar ben ik er gewoon weer bij!

Toen vorig jaar mij de vraag gesteld werd of ik wedstrijdcommissaris van de USWV de Domrenner wilde worden werd ik meteen zwaar enthousiast. Ik vond het een eer dat ik gevraagd werd, ondanks dat ik geen ervaring had in het fietsen op wedstrijdniveau en wilde ik de uitdaging zeker aan gaan. Hier zijn we dan een jaar later en een hoop ervaring rijker. Graag wil ik jullie meenemen en terugkijken naar het afgelopen jaar.

Voor mij begon het traject naar het wedstrijdrennen allemaal bij het inmiddels legendarische NSK 2010. Door de mooie sfeer die er om heen hing werd ik tijdens dit evenement en de weg ernaar toe gegrepen en wilde ik vooral hard gaan fietsen in 2011. Helaas, 2011 begon voor mij minder voorspoedig dan verwacht door een hardnekkige heupblessure waar ik gelukkig weer vanaf ben. Mijn pijlen had ik dan ook gezet op de 2de helft van het seizoen.

Tijdens de spinninglessen en zaterdagtrainingen in de herfst en winter werd door me-nigeen de vorm voor 2011 opgebouwd. Voorbereiding is uiteraard voor een serieuze wielrenner (ook bij de Domrenner zijn die er) erg belangrijk.

Om de winter door te komen kan je ook op de baan gaan fietsen. Om die reden organiseert de Domrenner ieder jaar het baandagje. Begin januari werd de wielersbaan in Alkmaar weer onveilig gemaakt onder de bezielende leiding van een oud prof. Voor mij was het ook een eerste keer en het is zeker voor iedereen wat je ervaring ook is een aanrader! In de steile bochten giert de adrenaline door je lijf, met snelheden die al snel boven de 50 kilometer per uur uitkomen.

Om alle koppen dezelfde kant op te zetten wordt er ook ieder jaar aan het begin van het seizoen een licentiehouders vergadering georganiseerd. Bij deze vergadering werd ook dit jaar veel besproken en deze werd door bijna iedere wedstrijdrenner bezocht, een groot succes dus!

Nieuw op de planning dit jaar was het wedstrijdweekend, de insteek van dit weekend was om samen met alle wedstrijdrenners te trainen en te zorgen voor meer binding in de groep. Met een groep van 8 mannen hebben we begin maart Nijmegen en omstreken aangedaan voor een zwaar weekend waar veel kilometers gemaakt werden. 300 km in twee dagen mag een productief weekendje genoemd worden! Vanaf dit jaar is er hopelijk een traditie ontstaan en zal het weekend ieder jaar plaats vinden om de wedstrijdrenners al vroeg in het seizoen uit te dagen om met elkaar kilometers te vreten en wellicht een trainingskoers te rijden.

Tijdens het baandagje in Alkmaar kwam er tijdens een gesprek met de trainer en Matthijs en Joost V. een buitenlandse wedstrijd ter sprake, de "Tour of the North" in Noord Ierland. De mannen waren verkocht. Een vierdaagse tour door het schone Noord Ierland die zeker een zware meerdaagse genoemd mag worden. Onder het toezien van Vis junior reisden de mannen (Joost, Matthijs en Niels) samen met 3 collega's van WTOS uit Delft per boot af naar Noord Ierland. De Britse eilanden kennende was het weer regenachtig, maar de mannen hebben met z'n zessen een

erg mooi resultaat gereden en zal de komende jaren de reis naar Noord Ierland ook zeker gestimuleerd worden.

Wat afgelopen jaar ook hoog in het vaandel van de vereniging stond was het GNSK die dit jaar in Utrecht georganiseerd werd. De organisatie, mede vanuit de Domrenner heeft er dit jaar een 2daags prachtspektakel van gemaakt. Met op zaterdag de ploegensprint op de Nedereindse berg en zondag een ploegentijdrit op... jawel de Uithof! Het parcours was met veel moeite mogelijk gemaakt en dankzij alle vrijwilligers die dag, veilig afgesloten. Voor de Domrenner was het ook op sportief gebied een groot succes, de mannen werden na een zinderende ploegentijdrit met een verschil van enkele seconden eerste. En ook de dames hebben zich laten zien zij werden met zeer weinig verschil respectievelijk 2de achter de dames uit Nijmegen.

Dit jaar stond ook in het teken van het weer. Zo was het in het voorjaar mooi weer voor een goede voorbereiding. Zo was het in de zomer huilen met de helm op. Als meer dan de helft van de koersen verreden word in de regen dan is het een slechte zomer geweest voor de wielrennerij. Ook stond het afgelopen jaar in het teken van de valpartijen, voor mijn gevoel in ieder geval. Al zegt de gewoonte wel

Olympische sporters helpen wij op weg!

Waarom zou *U* met minder genoegen nemen?

TRIAS

Fysiotherapie & Sportrevalidatie

Erkend faciliteit Utrecht Topsport en
Olympisch Steunpunt Midden-Nederland

Mississippidreef 61 3565 CE Utrecht
Afspraak sportfysiotherapeutisch consult? Tel: 030-2717508
info@trias totaal.nl

dat een amateur wielrenner (een goede) toch wel een aantal keer valt per jaar. Voor mij was dat wel nieuw. Dat valpartijen ook verkeerd kunnen aflopen hebben helaas een aantal mensen binnen de Domrenner ook kunnen ervaren. Harry de Beuker, een oud-Domrenner, heeft tijdens een wedstrijd ernstige verwondingen aan zijn rug aan overgehouden en zijn terugkeer in het elite-peloton is twijfelachtig.

Tijdrijden heeft afgelopen jaar bij de licentiehouders een flinke strijd gekend en is zeker niet aan de uiteindelijke winnaar weggegeven. Er is flink om gestreden en in de top 3 is het nog erg spannend geweest tot aan de laatste tijdrit: Vechten – Werkhoven – Vechten.

Nieuw dit jaar bij het tijdrijden is het Uurrecord. Tot nu toe nog geen groot succes, maar het zal zeker in de toekomst wel een vaste waarde worden binnen het tijdrijden bij de Domrenner. Het record bij de mannen is blijven steken op 42,56 kilometer. Bij de dames staat het record op dit moment op de naam van een oud-Domrenster Petra Stranger die het uur uit reed, hoogzwanger en op een stadsfiets.

De strijd om de wedstrijdbeker was ook dit jaar weer extreem spannend. Wie zal het dit jaar worden... Op de ALV zullen jullie dat te horen gaan krijgen!

Op 16 oktober is het NSK in Utrecht gehouden. Bij het schrijven van dit stuk zijn de voorbereidingen voor het ietwat verlate NSK op de weg bezig. Studenten vanuit heel Nederland zullen in de laatste dagen van het wielerseizoen met elkaar de strijd aangaan in verschillende klassen. De wedstrijd heeft door zijn tijdstip in het jaar al de liefkozende naam “koers van de vallende bladeren” meegekregen. Het evenement wordt dit jaar gehouden op de Nedereindse berg en wordt georganiseerd door TWSV de Meet uit Tilburg. Vorig jaar waren we als Domrenner met twee 3de plaatsen zeker niet onverdienstelijk.

Dankzij de inzet van veel Domrenners het afgelopen jaar zie ik steeds meer vooruitgang binnen de vereniging. Zo hebben we veel nieuwe leden welkom mogen heetten en was het intokamp in Limburg een groot succes. Ik kijk met veel goede herinneringen terug op mijn bestuurstijd met een aantal hoogtepunten die ik niet had willen missen: Het GNSK, het Uurrecord, DK tijdrijden, Wedstrijdweekend, Introkamp, Ardennenweekend, harder bergop gaan dan Matthijs, de Alpe d’Huez bedwingen, in Zeist met de elites mee kunnen, de combinatiefeesten met andere sportverenigingen, teveel om op te noemen! Ik kijk dan ook met een verwachtingsvolle blik naar wat de komende jaren gaan brengen. Na mijn eerste jaar op het amateurniveau kan ik sowieso maar een ding zeggen:

Het smaakt naar meer! D'r op en D'r over en hop nog harder 2012 in knallen!

Met een sportieve groet, Joel Boss, Wedstrijdcommissaris USWV de Domrenner

Als Domrenner kan je geheel gratis en vrijblijvend
een offerte voor een fiets laten maken bij

Cycles Dupree

Al jarenlang de grootste sponsor en trouwste supporter

Jean Paul Dupree
Croeselaan 98
Utrecht
030 2932592

(van tevoren afspraak maken)

EEN UUR AFZIEN VOOR EEUWIGE ROEM

Laten we beginnen met een rijtje namen: Fausto Coppi, Eddy Merckx, Miguel Indurain, Joel Boss. Niet zomaar een willekeurige rij namen, deze mannen hebben één ding gemeen. Allen zijn ooit houder van het uurrecord geweest.

In 1893 beet Henri Desgrange de spits af in Parijs. Na een uur had hij een afstand van 35,325 km afgelegd. De grondlegger van de Tour de France is daarmee ook als eerste houder van het uurrecord de geschiedenisboeken ingegaan. Het uurrecord liet zich vervolgens alleen beminnen door de groten der wielersport. De volledige lijst is - uiteraard - op internet te vinden, maar de namen van Fausto Coppi en Jacques Anquetil zijn toch zeker een vermelding waard.

In 1973 werd zij, het uurrecord, in Mexico veroverd door haar meest langdurige schareel. Eddy Merckx, de Belg die zovele wielertoeren tot de zijne maakte, had een uur nodig om tot 49,431 km te komen. Ja, in de jaren die volgde waren er kortstondige affaires met (o.a.) Francesco Moser en Miguel Indurain, maar in 2000 keerde het uurrecord terug bij de Kannibaal.

Sindsdien hebben een tweetal mannen haar hart veroverd: Chris Boardman en, meest recentelijk, Ondrej Sosenka (49,700 km).

Alhoewel de geschiedenis bij de dames niet zo lang is als die bij de mannen, is er uiteraard ook een record voor dames. Een record dat zeker niet onvermeld mag blijven, aangezien het in het bezit is van Leontien Zijlaard-van Moorsel. 'Tinus' reed op 1 oktober 2003 in Mexico exact 46,065 km in een uur en maakte het record daarmee de hare.

In 2011 echter breekt een geheel nieuw tijdperk aan in de historie van het uurrecord. Op initiatief van Mr. Tijdrif Jasper Hentzen is het nu ook voor Domrenners mogelijk je naam aan het lijstje uurrecordhouders toe te voegen en eeuwige roem te vergaren.

Op 14 mei 2011 reed ondergetekende onder een strak blauwe hemel 30 ronden van 1250 m in 1 uur 1 minuut en 12 seconden. Omgerekend naar één uur komt dit neer op een afgelegde afstand van 36,76 km/u. Een persoonlijk record. Nooit eerder was een Domrenner onder dergelijke omstandigheden sneller.

Maar dat was nog niet snel genoeg! Op 2 juli 2011 had onze eigen wedstrijdcommissaris Joel 1 uur 1 minuut en 41 seconden nodig voor 35 ronden. Ondanks de straffe wind die er altijd op 'de Berg' lijkt te staan, bracht de Boss het uurrecord daarmee op een zeer respectabele 42,56 km/u.

EEN UUR AFZIEN VOOR EEUWIGE ROEM

Een record rijd je niet voor anderen; een record rijd je voor jezelf. Een harde, eerlijke strijd van man (of vrouw) tegen de tijd. Eén uur, een zo groot mogelijke afstand afleggen. Je hart bonst alsof het op ontploffing staat, je spieren branden als nooit tevoren. De klok tikt onverbiddelijk door. De ultieme vorm van wielrennen.

Toch merken wij-van-de-tijdritcommissie nog enige terughoudendheid: 'ben ik wel goed genoeg voor het uurrecord?' Het volmondig antwoord op deze vraag is natuurlijk: 'ja!' Alhoewel er maar één persoon tegelijkertijd zich houder van het uurrecord mag noemen, is het de persoonlijke uitdaging die telt. Falen bestaat niet in de extreme strijd van de wielrenner tegen zichzelf. Voor eenieder is er immers zijn of haar eigen record. Het is de persoonlijke prestatie die telt!

Daarom roepen wij iedereen op zijn of haar limieten op te zoeken. Al wat je nodig hebt zijn een fiets, twee mensen mensen met een stopwatch en een uur de tijd. Eeuwige roem is daarna gegarandeerd; de wielwereld een held rijker. Durf jij de uitdaging aan?

Jasper Vis

Meer informatie over het Domrenner-uurrecord is te vinden op de site van de tijdritcompetitie onder het kopje 'Uurrecord'.

Yohan de Klein: 38,58 km/u

Petra Stranger: 19,13 km/u
* Zwanger: 38 weken, 3 dagen

WORLD'S MOST DANGEROUS ROAD door Joost Vermuë

Na een week reizen door Peru had ik al veel leuke dingen over Bolivia gehoord. In m'n achterhoofd dwaalde al vóór mijn vakantie het idee om de World's Most Dangerous Road te rijden. Voor mij een reden dus om richting La Paz te reizen. Onderweg kwam eerst het uitgelezen moment het begin van mijn hoogtestage. Ik ving aan met een waterfietstraining Lago Titicaca (3800m). Enkele dagen later volgde het onvermijdelijke: de afdaling van de WMDR.

Waterfietsen op Lago Titicaca (Copacabana, Bolivia)

er is nergens een vangrails te bekennen. Totdat er in 2006 een alternatieve weg gebouwd was stierven er ongeveer 200-300 mensen op deze weg... per jaar! Het grootste ongeluk in de geschiedenis heeft hier ook plaatsgevonden, volgens de gids is er namelijk één vrachtwagen het ravijn in gereden waarbij 175 mensen de dood vonden...

Eigenlijk was ik van plan deze 58km lange weg omhoog te rijden, maar hier had ik te weinig tijd voor. Het werd dus een georganiseerde dag met full suspension bikes downhill (vind ik eigenlijk ook wel leuk). De eerste 15km gingen vooral over asfalt, waarbij ik me continu irriteerde aan het

feit dat ik er geen 50x11 op kon leggen. Met een slakkengangetje van 75km/u schuifelden we dus langzaam het regenwoud in. Toen kwam er plots een stuk van 8km naar boven! Een moment van euforie wist mijn irritatie van zoeven weer teniet te doen en maakte daarna zelfs plaats voor verbazing. Van de 10 mensen wilden

Als je je nu afvraagt: wat is de WMDR? Dan verwijs ik je in ieder geval door naar de Top Gear Special Bolivia (seizoen 14, aflevering 6), al heb ik tot op heden alleen nog vrouwen gehoord die deze aflevering niet gezien hebben (toeval?). Voor het algemene begrip zet ik eerst de leuke feitjes over deze weg op een rijtje. De route daalt af van 4650m naar 1200m, met afgronden van 600m en een wegbreedte van 3,2m, als je geluk hebt. Vaak echter is de weg wat smaller en

Hoogteprofiel WMDR

WORLD'S MOST DANGEROUS ROAD door Joost Vermuë

namelijk 7 man hun fiets op het dak van de volgwagen zetten om na de 'klim' weer op te stappen. Vol afschuw van dit niet fietsende volk ging ik met 2 andere echte kerels en onze gids het stukje uphill aanrijden. 8km verderop zat ik nog steeds in het wiel van de gids die aan het doodgaan was en kon ik er nog mooi een tandje op gooien: de enige sprint bergop van de dag werd er één van De Haring!

Wat volgde was de onverharde weg: nog diepere afgronden en de zon kwamen ons tegemoet. Een moment van pauze kwam toen we plots op een lager gelegen deel van de weg wat rotsblokken zagen neerlanden. Dit was voor één dame hét moment om in de bus plaats te nemen. Met af en toe wat stops voor fotopauzes daalden we verder het diepe oerwoud in. Nu kwam de superioriteit van de gids naar voren, daar hij mij in de afdaling voor wist te blijven. Met de gedachte aan het stuk "most dangerous" besloot ik maar af en toe bij steile bochten in de ankers te gaan, iets wat onze gids klaarblijkelijk niet deed. Puntje van aandacht dus voor de volgende keer!

Met het afdalen was niemand overleden, maar we hadden nog kans op een spectaculaire val in de diepte bij de busreis terug omhoog. Terwijl de nacht viel, de mist kwam en de voorlampen van de bus het zo goed als niet bleken te doen vingen wij de terugreis aan. Het zicht vanuit de bus was fantasisch en werkelijk een panorama. De weg was namelijk zo smal dat je die vanuit het busraampje überhaupt niet kón zien. Een spektakel voor de thrill-seekers onder ons en zeker de moeite waard! Mocht je dus ooit in de buurt zijn: ik noem dit een aanrader :-)

*Basisuitrusting van iedere backpacker:
een Domrenner-outfit (WMDR)*

Steil stukje afgrond (WMDR)

We schrijven 27 September. Een (borrel)dinsdag en dus tussen 2 levensbelangrijke domrenner trainingen in. Althans dat is hoe ik dat zelf ervaar aangezien ik alle 12 trainingen na de zomerstop acte de présence heb gegeven. Eén iemand denkt daar blijkbaar heel anders over; Nout Strik. Hij laat na het Domrenner introkamp steevast verstek gaan. Opgegeven reden aan het Buitenblad: studie. Slechte reden. De tour win je in bed, niet op school.

Bij binnenkomst stond de Peter Winnen look-alike zelf al achter het fornuis. Ik ging een kijkje nemen achter de (kook)schermen en Arina ging het toilet testen. Mijn bevindingen waren positief. Arina daarentegen, kwam, onder het motto 'size does matter' met flinke kritiek op de –volgens haar– veel te kleine wc. Volgens één van de bewoners –die graag anoniem wil blijven– begon de kleine wc pas echt irritant te worden na een avondje zuipen waarbij de nacht werd voortgezet boven diezelfde wc.

Terwijl Nout de pasta warm maakte probeerde ik Nout warm te maken voor het NSK. Je wilt op zo'n avond toch ook wat nuttigs doen voor de vereniging, en niet alleen gratis buffelen op kosten van een ander. Het eten zag er in ieder geval uit alsof zijn voorbereiding op Neerlands belangrijkste studentenkampioenschap al in volle gang was. Want we kregen (heel origineel) wederom pasta! Enkel was de omlijning daarvan wél origineel. Er zat namelijk nog kip door, een bakje Boursin, groene pesto en uien. En speciaal voor Jorik werd daar nog een volle pan broccoli aan toegevoegd aangezien je hem daar snachts voor wakker kunt maken. De voorzitter –die op het moment van schrijven in München verblijft– kan bij thuiskomst de restanten ook in zijn brievenbus verwachten.

Het eten werd in Nouts kamer opgediend en de blikken Jupiler werden uitgedeeld alsof het een stapel pamfletten betrof. Zélf mij werd er één aangeboden door de gastheer. Maar uiteraard werd deze slinkse actie om zo zijn grootste rivaal (voor de 55e plaats) op het NSK uit te schakelen te niet gedaan.

Jorik moest toen al weer vroeg richting huis om naar München (lees: de pullen bier) te vertrekken alwaar het Oktoberfest plaats vond, nog voor het ook maar Oktober was. Arina moest haar (bestuurlijke) verantwoordelijkheden nemen en op tijd bij Ledig Erf zijn voor de borrel. Simone moest natuurlijk met haar mee, aangezien vrouwen zelfs samen naar de wc gaan, dus waarom dan ook niet naar borrels. Toen de leegloop plaats vond ben ik samen met Nout langs Jacco gegaan om daarna bij mij thuis Real Madrid Ajax te kijken. Ledig Erf is namelijk zo'n beetje het enige van betekenis wat dicht bij Lunetten ligt. We dachten daar de avond in stijl af te sluiten maar na een paar minuten was al duidelijk dat Ajax een maatje of 7 te klein was voor het machtige Madrid. Het zal Nout een zorg zijn geweest. Hij juicht enkel voor NEC of zijn held Björn Vleminckx.

NIEUW IN UTRECHT!

10% Domrenner
Korting

DressMe
Clothing

Voor het leveren, bedrukken & borduren van alle soorten textiel!

DE STUDENTENDRUKKER!
www.dressmeclothing.nl

**2 nummers van
 KNWU Wieler Magazine
 voor 5 euro!**

Lid van de club maar geen licentiehouders? En zou je wel KNWU Wieler Magazine willen ontvangen? Dat kan!

Stuur een mail naar info@wielermagazine.nl o.v.v. KNWU Wieler Magazine proefabonnement en je naam- en adresgegevens. Dan ontvang je binnenkort 2 uitgaven van KNWU Wieler Magazine vrijblijvend thuis. Dit proefabonnement wordt na 2 uitgaven automatisch stopgezet.

www.wielermagazine.nl

Ik ben een hypocriet. Een grote. Op mijn paspoort staat naast 'Geslacht' een 'V'. Ik moest hem er nog even bij pakken om er zeker van te zijn, maar het staat er echt. Om maar met de deur in huis te vallen: ik hou niet zo van vrouwenwielrennen.

"Marianne Vos has now won more times on the Mur de Huy than Eddy Merckx", 1) roept een website. Ik staar een paar minuten naar het scherm, maar het doet me vrij weinig. Het enige wat boven lijkt te komen is een klein gevoel van trots, omdat ze een Nederlandse is. Jeannie Longo (vroeger ook wel 'de Franse heks' of 'Madame Citron' genoemd) heeft 13 wereldtitels en meer dan 900 zeges in totaal op haar naam staan. Dit zou meer zijn dan welke mannelijke profwielrenner ook. Zou het jaloezie zijn? Wetende dat de kans groter is dat ik m'n dagen slijt in een stoffig laboratorium, dan ooit een wielervedstrijd win? Wellicht heeft het ook te maken met het beperkte aanbod van vrouwenwielrennen in de media. Er wordt in het algemeen eerder geschreven over de kleur sokken van Gilbert, dan over de overwinningen van zijn vrouwelijke tegenhangers. En al helemaal niet over de kleur van hun sokken. Hoeveel vrouwelijke profwielrenners kun je noemen? Noem er naast Vos en Longo nog maar eens vijf. Precies. Recentelijk nog de Giro Donna gekeken? Nee, ik ook niet.

Wielrennen is al een tijdje in opmars, ook bij vrouwen. Het handboek voor de fietssende vrouw schrijft: "Onderweg kun je lekker met je vriendinnen bijpraten (...) Zeg maar dag tegen je cellulitis en hallo tegen je waanzinnige strakke bruine benen en billen als kadetjes." Nee, dit heb ik niet zelf bedacht, ook dit staat er echt. Ik krijg er behoorlijk de kriebels van. Bijpraten doe je in de kroeg. Fietsen, dat doe je op een fiets.

Om te voorkomen dat ik nu verbitterd lijk, is enige nuance op zijn plaats. Ik hou wél van wielrennen. In het algemeen. Urenlang doen alsof je er verstand van hebt. Het doodgaan, ook al kun je er misschien niks van. Mooie landschappen, wind in je haar. Lek rijden, spierpijn, lossen, kiezen op elkaar. En dat lijkt me weinig anders bij mannen dan bij vrouwen. Misschien zou ik zelfs meer van vrouwenwielrennen moeten houden van de mannelijke variant. Respect moeten hebben voor alle dames op een fiets, of ze nu langzaam gaan en 'bijpraten met vriendinnen op de fiets' of vaker dan Merckx op de Muur van Huy winnen. Misschien toch maar eens overwegen een foto van Marianne Vos op te hangen naast de foto's van Cancellara en Hushovd boven m'n bed...

QUOTES

"Jentzen, die doet zaterdag ons" (Suzanne Pera over trainen voor het GNSK)

Tjalling over zijn eerste jaar als wedstrijdrenner:

"Twee keer op kop komen en dan kan ik gaan douchen"

Wouter tegen Maikel tijdens springtraining:

"Maar jij bent toch specialist op het gebied van dingen omhoog krijgen"

Wouter tegen Maikel:

**"Zo, jij bent eng van dichtbij.....*stilte*.....
Niet alleen van dichtbij hoor!"**

(Tijdens het introkamp)

Loes praat over seks: **"Slecht is beter dan goed!"**

Jeroen Punt: **"Wist je trouwens dat de homoscene jeel uitgebreid is?"**

"Ken je de gaydar app al, die is echt cool"

WIST JE DAT?!

... De Domrenner voor het eerst in de geschiedenis de magische
100 ledengrens heeft bereikt.

... Pannenkoek Maikel Alpe d'huez binnen het uur heeft gereden.

... Joel met 51 min dat nog eens 6 min sneller deed.

... Hij daarmee even snel was als prof Aart Vierhouten tijdens de
klimtjiddrit in de tour van 2004.

... Jacco geen baantje zoekt omdat hij er een beetje op hoopt de loterij te winnen.

... Reinier zo sterk is dat hij zijn ketting doormidden trapt.

Co van Beek Tweewielers
Uw Fietsenonderdelenspecialist

200 m² Fietsonderdelen
Accessoires - Fiets- en regenkleding -
Schoenen - Eenwielers

Bulls Racefietsen

Springweg 14-16
3511 VP Utrecht
030 - 231 99 33
info@covanbeek.nl

www.covanbeek.nl
www.bikepartsonline.nl
www.politiefiets.nl
www.olympicuniforms.nl